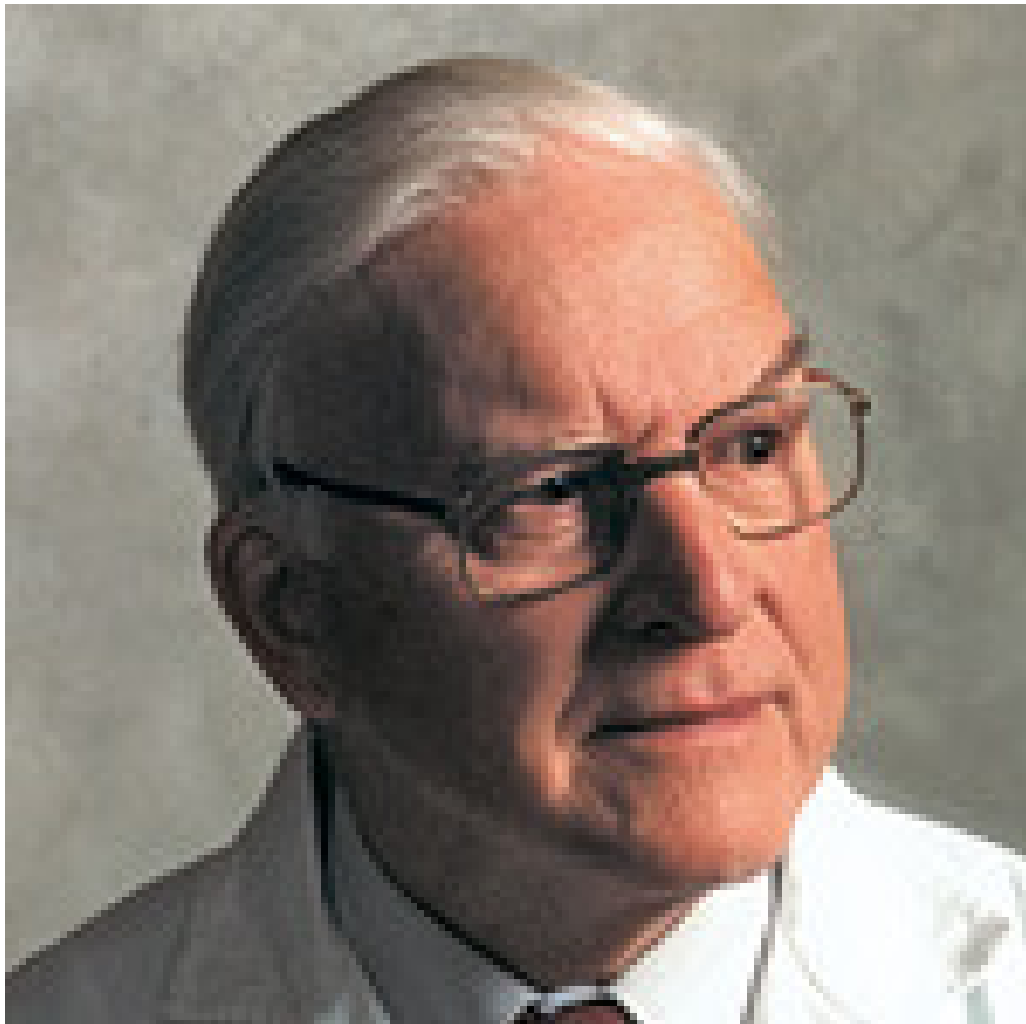

Minneord

OSS IMELLOM

JAN HENRIK LUND

Fredrikstad

En hedersmann har gått ut av tiden. Tidligere avdelingsoverlege ved Barneavdelingen ved Østfold Sentralsykehus Kristian Harnæs døde mandag 3.9. 2007, etter noen tids sykdom. Han fylte 90 år tidligere i år og ble i den forbindelse behørig intervjuet, omtalt og feiret, åndsfrisk som han var like til det siste.

Kristian Harnæs ble student i Oslo like før krigen og var midt i sine studier da han sammen med mange medstudenter ble arrestert av okkupasjonsmakten høsten 1943 og sendt i tysk fangenskap. Han kom hjem med Røde Kors' hvite busser i juni 1945, giftet seg tre uker senere med sin kjære Anna og fullførte sin embetseksamen i 1946. Etter arbeid som distriktslege i Trysil og Aurskog tjenestegjorde han fra 1950 som assistentlege ved Aker og Ullevål sykehus og senere som reservelege ved Rikshospitalets barneklipp. Da nonnene ved St. Josephs hospital i Fredrikstad i 1959 ville ansette barnelege med ansvar for tilsyn med fødeavdelingens nyfødte, ikke minst fordi fødeavdelingen ved sykehuset i nabobyen Sarpsborg hadde tilsatt barnelege året før, takket Harnæs ja til tilbudet og flyttet til Fredrikstad. Her drev han i noen år egen praksis ved siden av spesiallegestillingen, før han i 1965 ble sjef for sykehusets nyåpnede barneavdeling. Denne stillingen innehadde han til pensjonering ved fylte 70, før han igjen i noen år drev spesialistpraksis ved et spesialisenter.

For mange mennesker i Østfold ble Kristian Harnæs et symbol på imøtekommenhet, trygghet og god medisinsk hjelp. I sitt mangeårige virke som barneavdelingens sjef og som lege i Fredrikstad møtte og behandlet han flere generasjoner av pasienter og var pediatriens foregangsmann og ansikt utad i dette området.

Noen av oss var så heldige å få ha ham både som læremester, som kollega og som god venn. Kristian Harnæs lot oss få trekke vekslere på sin brede erfaring og sin kliniske innsikt og teft, noe han hadde i et omfang som kun er få forunt. Dessuten lærte han oss holdninger: til det grunnleggende i vårt daglige virke og at det sjelden finnes gode nok grunner til å avvise et sykt barn eller engstelige foreldre. At trangsynthet og fanatisme best møtes med åpenhet og toleranse, var han selv et levende eksempel på, uten bitterhet etter grufulle år i nazistenes konsentrasjonsleire.

Vi minnes ham i ærbødig takknemlighet for uvurderlig lærdom og godt vennskap.

Publisert: 29. november 2007. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. juli 2026.